

Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 У 5139/11
08.11.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, поступајући по пресуди Врховног касационог суда Узп. 3/10 од 11.03.2011. године, у управном спору по тужби тужиоца “АА” д.о.о. ..., ..., чији је пуномоћник Ђурђе Нинковић, адвокат из Београда, Ул. Милована Миловановића 1, против туженог Републичке Агенције за телекомуникације Републике Србије, чији је правни следбеник Републичка агенција за електронске комуникације, Београд, Вишњићева бр.8, у предмету ћутања управе, у нејавној седници већа одржаној 08.11.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА и НАЛАЖЕ Републичкој агенцији за електронске комуникације да у року од 30 дана од дана пријема ове пресуде одлучи о захтеву тужиоца од 04.03.2005. године за добијање дозволе за радио станице у мрежи ББ на подручју Града Београда.

Образложење

У тужби поднетој Врховном суду Србије, због ћутања управе, дана 04.10.2007. године, која је заведена под бројем У – 8258/07, против тужене Агенција за телекомуникације Републике Србије, тужилац је навео да се обратио Министарству за капиталне инвестиције Републике Србије захтевом од 04.03.2005. године за добијање дозволе за радио станице у мрежи ББ (бежични пренос медијских садржаја) на подручју Града Београда. Уз захтев је приложио идејни пројекат као и акт од Министарства о усклађености радио станице са планом развоја

радио веза. Поновио је тражење (ургенцију) истом Министарству 07.07.2005. године. Даље је навео да је туженој Агенцији за телекомуникације дана 24.08.2006. године поднео захтев за наставак поступак у предмету добијања дозволе за радио станицу у мрежи ББ на подручју Београда, па како о том захтеву није одлучено, предложио је да суд тужбу уважи и наложи туженом да у року од 30 дана донесе одговарајући управни акт.

Управни суд је на основу члана 29. став 1. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, бр. 116/08 и 104/09) преузео нерешене предмете Врховног суда Србије на основу члана 90. став 1. истог Закона и предмет је у Управном суду заведен под бројем 22 У 1422/10 (2007).

Управни суд је у наведеном предмету 22 У 1422/10 (2007) донео решење дана 10.02.2010. године којим је тужбу одбацио.

Врховни касациони суд решавајући по захтеву за преиспитивање решења Управног суда 22 У 1422/10 (2007) од 10.02.2010. године пресудом број Узп 3/10 од 11.03.2011. године, захтев је уважио и укинуо решење Управног суда 22 У 1422/10 (2007) од 10.02.2010. године и предмет вратио Управном суду на поновни поступак.

Тужени орган је као правни следбеник Републичке агенције за телекомуникације у одговору на тужбу од 19.07.2011. године навео, да агенција није “орган на кога је надлежност прешла у току вођења управног поступка”, јер није правни следбеник Министарства за капиталне инвестиције коме је тужилац поднео захтев.

Поступајући по налогу суда 13 У 5193/11 од 16.10.2012. године, тужени орган је од 25.10.2012. године известио суд да није поступио по тужби тужиоца од 04.10.2007. године и захтеву тужиоца од 24.08.2006. године.

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу Управни суд је нашао да је тужба основана.

Наиме, у време подношења захтева странке 04.03.2005. године и ургенције 07.07.2005. године, одредбе Закона о телекомуникацијама које се односе на поступање по захтевима за давање дозволе за радио станице нису биле у примени, већ је за поступање по таквом захтеву било надлежно Министарство за капиталне инвестиције Републике Србије, сагласно члану 69. Закона о системима веза (“Службени лист СФРЈ”, бр. 41/88 и “Службени лист СРЈ”, бр. 34/92...28/96) и члана 10. Закона о Министарствима (“Службени гласник РС”, бр. 19/04...43/07), који није по захтеву решио у време док је био надлежан, то околност да је услед измене законских прописа за решавање о истој правној ствари прописана надлежност другог органа није разлог за непоступање по захтеву. Са изнетог Управни суд налази да су

испуњени услови из одредбе члана 24. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ бр. 46/96), због чега је ту тужбу уважио применом члана 41. став 5. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ”, бр. 46/96) и одлучио као у диспозитиву пресуде а у вези члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 08.11.2012. године, 13 У 5139/11

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП